ମେସର୍ସ ତାରକନାଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁଶିଲ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଏପ୍ରିଲ 8, 1996

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି.ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ମୁସଲିମ ଆଇନ:

ଉପହାର -ଭାଇମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପିତା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାରର ତ୍ୟାଗ -ନିର୍ଣ୍ଣିତ, ଉପହାର ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ, ଏପରିକି ମୌଖିକ, ଯାହା ସ୍ୱୀୟ ବିଧିରେ ବୈଧ ଅଟେ-ଯେହେତୁ ଭଡ଼ାଟିଆ ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ଦଖଲଦାରିର ସୂଚିତମୂଳକ ପ୍ରଦାନ ହେବ-ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଭୌତିକ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ।

ପାରିବାରିକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ:

ମୁସଲିମ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି -ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ପାରିବାରିକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବିବାଦର ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଭାଇମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ରହିବ -ଏହା ଜରୁରୀ ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତ ଭାଇମାନେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବେ-ବିଦେଶରେ ରହୁଥିବା ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ।

ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମ, 1908

ଧାରା 17 - ପଞ୍ଜୀକୃତ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ - ଏହାର ପ୍ରଭାବ -ପଞ୍ଜୀକୃତ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ମାଧ୍ୟମରେ ମୁସଲିମ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଏବଂ ପରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟିତ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରୁଥିବା ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ-ମାଲିକାନା ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ ଘୋଷଣା ପାଇଁ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ବିକ୍ରୟ ପତ୍ର ହେଉଛି ବୈଧ ବିଚାର ପାଇଁ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହସ୍ତାନ୍ତରଣ ପତ୍ର - ଧାରା 17 ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା କ୍ରେତା ସମ୍ପତ୍ତିର ବୈଧ ମାଲିକାନା ପାଆନ୍ତି-ବିକ୍ରେତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସ୍ୱାର୍ଥ ଆଇନର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା ଲୋପ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲିୟ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 7521/1996 ।

ଏଲ.ପି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 10/1993ରେ ଆସାମ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 24.7.95 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସୁନୀଲ କେ. ଜୈନ ଏବଂ ଜିତେନ୍ଦର କେ. ଭାଟିଆ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପି.କେ. ଗୋସ୍ୱାମୀ, ରାଜୀବ ମେହେଟ୍ଟା, ସି.କେ. ଶଶି ଏବଂ କୈଳାଶ ବାସଦେବ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବିଜ୍ଞ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ । ଏଲ.ପି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 10/93 ରେ ଗୌହାଟି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା 24.7.1995 ତାରିଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ମୂଳତଃ ଜଣେ ସୟଦ ମହମ୍ମଦ ମହିବୁଲ୍ଲାଙ୍କର ଥିଲା । ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କ ବିଧବା ପତ୍ନୀ, ପାଞ୍ଚ ଝିଅ ଏବଂ ପାଞ୍ଚ ପୁଅଙ୍କୁ ଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ବିଧବା ପତ୍ନୀ 1971 ମସିହାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ଭଉଣୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଞ୍ଚ ଭାଇଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଛାଡିଛନ୍ତି । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପାରିବାରିକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ, ଡିସେମ୍ବର 6, 1977 ରେ, ମକଦ୍ଦମାଭୁକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସୟଦ ବୈତୁଲ ଆଲମଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା ଯିଏ ଅଗଷ୍ଟ 6, 1979 ରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ପଞ୍ଜୀକୃତ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ଅଧୀନରେ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ମାଲିକାନା ଘୋଷଣା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଅପିଲରେ, ମାନ୍ୟବର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏହି ବିଚାରାଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ ଏଲ.ପି.ଏ. ରେ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହି ଡିକ୍ରିକୁ ଓଲଟାଇଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ । ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି ତ୍ୟାଗ କରିବା ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଉପହାର ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଏବଂ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏକ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ଅଟେ । ଯେହେତୁ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦଖଲ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପହାର ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବୈଧ ନୁହେଁ । ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାରିବାରିକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ସମ୍ପର୍କରେ, ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ ବିଚାରାଧୀନ କିମ୍ବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ନଥିବାରୁ, ପାରିବାରିକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ବୈଧ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ, ଅପିଲକାରୀମାନେ ଉକ୍ତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ

ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଭାଇର ଅଂଶକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଆସିଥିଲା ସେଥିରୁ କୌଣସି ସତ୍ତ୍ୱ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ। ଫଳସ୍ୱରୂପ 1979 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 6 ତାରିଖରେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ମଧ୍ୟ ବୈଧ ନୁହେଁ। ସେହି ଆଧାରରେ, ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପି. କେ. ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବିଦ୍ୟମାନ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲଣ୍ଡନରେ ରହୁଥିବା ଜଣେ ଭାଇ ବିବାଦର ସମାଧାନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଏପରିକି ଅଭିଯୋଗରେ ତାଙ୍କର ଠିକଣା ଗୌହାଟୀର ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ଲଣ୍ଡନରେ ରହୁଥିଲେ, ଏହା ଏକ ଯଥାର୍ଥ ସମାଧାନ ନୁହେଁ। ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଯେ ଭଉଣୀମାନେ ସ୍ୱୀୟ ବିଧି ଅନୁଯାୟୀ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିନଥିବାରୁ, ଉପହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ। ତେଣୁ, ଅପିଲକାରୀ କୌଣସି ବୈଧ ମାଲିକାନା ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ। ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିନଥିଲେ, ଭାରତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 116 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ। ଯେହେତୁ ଅପିଲକାରୀମାନେ କୌଣସି ସତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବିକ୍ରିର ବୈଧତା ଉପରେ ବିରୋଧ କରିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ। ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ।

ଏହି ତର୍କକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାନ୍ୟବର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ମାମଲା ଖାରଜ କରିବାରେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ଓଲଟାଇ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଠିକ୍ ଥିଲେ କି? ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ପାଞ୍ଚ ଭଉଣୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଞ୍ଚ ଭାଇଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପହାର ଅନୁସାରେ ପ୍ରକୃତରେ ଦଖଲର କୌଣସି ହସ୍ତାନ୍ତର ହୋଇନାହିଁ। ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କ ପିତା ସୟଦ ମହମ୍ମଦ ମହିବୁଲ୍ଲାଙ୍କର ଥିଲା ଯିଏ 1954 ମସିହାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ। ଏହା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଭାଇ ଏବଂ ଭଉଣୀମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ପାଇଥିବା ଅଂଶର ମାଲିକ ହୋଇଯାଆନ୍ତି। ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସହ-ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି। ଭଉଣୀମାନେ ଉପହାର ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ପରିତ୍ୟାଗ କରିପାରିବେ, ଏପରିକି ମୌଖିକ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ସ୍ୱୀୟ ବିଧିରେ ବୈଧ ଅଟେ। ଯେହେତୁ ଭଡ଼ାଟିଆ ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ଦଖଲଦାରିର ସୂଚିତ ମୂଳକ ପ୍ରଦାନ ହେବ। ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଭୌତିକ ଦଖଲ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ। ଭାଇମାନଙ୍କ ପାରିବାରିକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ପାରିବାରିକ ସମାଧାନ ମାଧ୍ୟମରେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବିବାଦର ସମାଧାନ କରିବା ଭାଇମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ। ଭାଇମାନେ ସମାଧାନ ପାଇଁ ରାଜି ହୋଇଥିବାରୁ, ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମାର ପକ୍ଷ-ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ପାରିବାରିକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତକୁ ଆପତ୍ତି କରିନାହାଁନ୍ତି

କିମ୍ବା ସେମାନେ ଏହାର ବୈଧତାକୁ ବିରୋଧ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସମସ୍ତ ଭାଇମାନେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବା ଜରୁରୀ ନୁହେଁ । ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲଣ୍ଡନରେ ରହୁଥିବା ଜଣେ ଭାଇ ତାଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସେ ଏଥିରେ ରାଜି ହୋଇଥିବା ଜଣେ ପକ୍ଷ ଥିଲେ । ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଭାଇମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏକ ବୁଝାମଣା କରିଥିଲେ, ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ଭଡା ଦିଆଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ସୟଦ ବୈତୁଲ ଆଲମଙ୍କ ଅଂଶକୁ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଛି ଯିଏ ଅଗଷ୍ଟ 6, 1979 ତାରିଖର ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ହେଉଛି ବୈଧ ବିଚାର ପାଇଁ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହସ୍ତାନ୍ତରଣ । ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17 ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା, ଆବେଦନକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ବୈଧ ସତ୍ତ୍ୱ ପାଆନ୍ତି । ସୟଦ ବୈତୁଲ ଆଲମ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଅଧିକାର, ସତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥ ଆଇନର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା ଲୋପ ହୋଇଗଲା । ଏହାଦ୍ୱାରା, ଅପିଲକାରୀମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିର ବୈଧ ସତ୍ତ୍ୱ ପାଇଥାନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ଭଡାଟିଆ ଭାବରେ ଜାରି ରହିଥିଲେ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ, ସେ ଅଧିକାର ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ମାନ୍ୟବର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି । ଆଜିଠାରୁ ଚାରି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦାଖଲ କରି ଘର ଖାଲି କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଆଜିଠାରୁ ଛଅ ମାସ ସମୟ ଦିଆଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଆର୍.ପି. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।